

Oldřich Ženka, *Regnum Baiowariorum*. Francká říše a bavorské vévodství v 9. století pohledem soudobých narativních pramenů, diplomová práce FF UK v Praze, 2007, 124 stran + 5 stran příloh. Posudek vedoucího práce.

Pan Oldřich Ženka si za téma své diplomové práce zvolil problém, který dlouhodobě sledoval již v rámci specializačního studia. Jedná se přitom o otázku, která souvisí s širší problematikou konstituování raně středověké, otonské říše, jež je především německou historiografií analyzována řadu desetiletí.

Práce obsahuje, vedle úvodních, metodologických partií a Závěru, vlastně jen jednu analytickou kapitolu, věnovanou rozboru fuldských análů a Reginonovy Kroniky. Autorovi to však po poměrně pečlivé heuristické přípravě umožnilo provést hlubší rozbor obou pramenů ve vztahu k osudům a postavení bavorského vévodství v průběhu 9. století. Sluší se v této souvislosti i připomenout pečlivě zpracované úvodní partie, prozrazující pisatelovu erudici a mající ve srovnání s řadou jiných prací stejného stupně nadstandardní úroveň.

Pokud jde o vlastní obsah studie, konstatuji, že se jedná o velmi záslužnou práci, a to ze dvou důvodů. Bavorské vévodství hrálo významnou roli v rámci franské říše již od konce 8. století, současně však vždy představovalo pro vládnoucí dynastii citlivý a komplikovaný prostor, jehož specifické tradice využívali jeho držitelé mnohdy až k artikulaci odstředivých snah, či přinejmenším k prosazování vlastních zájmů vůči karlovským panovníkům. Druhým důvodem k ocenění této studie je skutečnost, že vzhledem k dalšímu vývoji východofranské říše, jejímž těžištěm se nakonec stalo Sasko, byla bavorské problematice předcházejícími badateli věnována relativně menší pozornost.

Autorovi se podařilo interpretovat jednotlivé nuance, které se v pozici Bavorska vůči východofranské říši u každého z pisatelů fuldských análů objevují, a podat jejich přesvědčivé vysvětlení. Zohlednil přitom jak historický vývoj tohoto území, tak intencionální zaměření příslušných pasáží svých pramenů a dokázal využít i výsledků dosavadního bádání. Jedinou připomínkou může být absence francouzské odborné literatury. Jde ovšem o mezeru, které si byl pisatel vědom a která byla zapříčiněna jeho aktuálními jazykovými schopnostmi. Je ale v této souvislosti nutné poznamenat, že v daném stádiu rozpracování sledovaného tématu by ani využití literatury této provenience zásadním způsobem dosažené závěry nezměnilo.

Formálně je předkládaná studie zpracována na solidní úrovni; trpí jen drobnými a běžnými technickými a pravopisnými nedostatky, které ji však celkově nijak neznehodnocují. K použité metodologii nelze mít, s přihlédnutím k tomu, že se jedná o magisterskou práci,

žádné zásadní námitky, a doporučuji ji proto k úspěšné obhajobě. Podle jejího proběhu pak i ke zvážení, zda nemůže být v nezměněné podobě předložena k rigoróznímu řízení ke získání titulu „PhDr.“

V Praze 9. září 2007

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'V. Drška', written in a cursive style.

PhDr. Václav Drška, Ph.D.